

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **D. M.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2016, č. j. 2 A 77/2016 - 27, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2016, č. j. CPR-12258-9/ČJ-2016-930310-C235, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie ze dne 4. 4. 2016, č. j. KRPA-60322-32/ČJ-2016-000022, kterým bylo stěžovatelce podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku.

Stěžovatelka napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 2. 12. 2016, č. j. 2 A 77/2016 - 27, jako nedůvodná zamítnuta.

Rozsudek městského soudu následně stěžovatelka napadla kasační stížností. Současně požádala, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvedla, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo nepřiměřeným zásahem do jejího soukromého a rodinného života ve smyslu § 119a zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 174a tohoto zákona. Stěžovatelka je manželkou amerického vojáka působícího

ve Spolkové republice Německo, který ji v České republice pravidelně navštěvuje. V budoucnu manželé plánují společně žít a tvořit plnohodnotnou rodinu. V případě, že by byla stěžovatelka vyhoštěna z území České republiky, ztratila by prakticky možnost pobývat na území České republiky a také ve Spolkové republice Německo, neboť cizincům nejsou zpravidla vydávána povolení k pobytu ani po uplynutí doby, na kterou byli vyhoštěni. V popsanych okolnostech stěžovatelka spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká může nepřiznáním odkladného účinku vzniknout třetím osobám. Současně stěžovatelka uvedla, že její zdravotní stav je špatný a je hospitalizována. Ke své argumentaci stěžovatelka odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25.

Žalovaný nesouhlasil s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť správní vyhoštění bylo uloženo pro naplnění skutkové podstaty obsažené v § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona o pobytu cizinců a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 cit. zákona a tato skutečnost byla řádně prokázána. Stěžovatelka se protiprávního jednání odůvodňujícího správní vyhoštění prokazatelně dopustila. Ohledně osobní účasti stěžovatelky na jednání před Nejvyšším správním soudem žalovaný uvedl, že stěžovatelka může využít institutu obsaženého v § 122 zákona o pobytu cizinců. Současně žalovaný nepovažuje za nezbytné, aby stěžovatelka po dobu řízení o její kasační stížnosti setrvala na území České republiky, neboť je zastoupena advokátem.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou a skutečností vyplývajících ze správního a soudního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedejde-li k odkladu právních účinků rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění, do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byla by stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím kasačního soudu. Podstatné přitom je, že pro řádný výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces je třeba, aby stěžovatelka mohla setrvat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení zastoupena advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Nejvyšší správní soud proto spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatelky, především v možné újmě na výkonu jejího práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu

pokračování

ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu). Není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného kasačního řízení. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem zákonem předpokládané újmy u stěžovatelky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku také z hlediska splnění druhého zákonného předpokladu a dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Pokud jde o splnění uvedeného předpokladu, vychází zde soud z povahy věci, z obsahu spisového materiálu a z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, kde dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS).“

S ohledem na důvody správního vyhoštění leží v daném případě proti podstatné újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity, neboť stěžovatelka nebyla vyhoštěna z důvodu ohrožení bezpečnosti státu; byla vyhoštěna podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona o pobytu cizinců a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatelky proti pravomocnému rozhodnutí o jejím správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku městského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního vyhoštění stěžovatelky.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 26. ledna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu